

Tartalom

- Új tanév, új kisgolyák
  - Angliában jártunk
  - Egy arc a Révaiból
  - Régi-új szerepkörben: A DT elnök
  - Érzésekről, kapcsolatokról, színjátszásról
  - Visszatérés
  - Sikerélmény
  - Szerkesztőségi felhívás
  - Tájéoló a továbbtanuláshoz
  - X. úr
  - Versek
  - Büfécscsere
-

Új tanév, új kisgolyák

Amióta a Révai hatosztályos gimnáziumként is működik, azóta minden évben ádáz versengés folyik a megyei, megyén kívüli, sőt határon túli 6. osztályos diákok között azért, hogy ki legyen az a 32 szerencsés, aki a Révaiban, 7. F-es kisgolyaként kezdheti az új tanévet. Sokunk számára ismerős időszak ez: az izgulások és a reménykedések korszaka. Izgulás az írásbeli és a szóbeli felvételi előtt, reménykedés utána. Mikor aztán végre-valahára kézhez kapjuk az eredményt -bármilyen is az -, megkönnyebbülünk. Nem vettek fel? Semmi baj, 8.-ban még egyszer meg lehet próbálni. Felvettek? Éljen!

A második esetben az ember hajlamos lenne azt hinni, hogy ő most már igazi révais. Pedig nagyot téved! Ahhoz, hogy valakiből igazi révais legyen, át kell esnie két avatáson, amit a mindenkori 8. F osztály szervez.

Az avatások közül az első a mára már hagyományosnak mondható balatonakali kisgolya-táborban szokott megtörténni. Az idei tábor június 28-ától július elsejéig tartott. Az első nap délutánját sajnos tönkretette az eső, nem lehetett strandolni, de szerencsére másnapra már szépen sütött a nap, így jócskán be lehetett pótolni a lemaradást. Harmadnap délután volt az avatás, amelynek feladatai ismét alaposan megdolgoztatták a kisgolyák fantáziáját, de ők sikerrel vették az akadályokat. (Csak néhány a feladatok közül: szerelmeslevél írása a leginkább össze nem illő szavakból, pl.: gumikacsa, műszempilla, folpack, telefonfülke stb...; madzagra felfüggesztett lekvároskenyér megevése bekötött szemmel; kvízkérdések a leglehetősebb témákból stb stb.).

Ezt az eseménydúsnak mondható napot végül szalonnasütéssel egybekötött tábortűz zárta.

Negyedik nap mindenki álmosan (mert a táboroknak nem az a legjellemzőbb tulajdonsága, hogy a diákok rengeteget aludnának), de élményekkel gazdagon, és kissé sajnálkozva (lehetett volna hosszabb is!) tért haza.

A második avatás, a kisgolya-buli ebben az évben a "nagy" golyabállal egy napon, szeptember 27-én volt. A szokásos répadobálás a 8.-asok nagy sajnálatára – rajtuk kívül eső okok miatt – elmaradt. (Szerintem azért a 7.-esek nem voltak emiatt túl bánatosak.)

Az eskü szövege idén is nagyon jóra sikerült, s bár a teljessel nem szolgálhatok (elég hosszú is lenne), azért egy kis ízelítő nem árthat... Szóval:

“Esküszöm, hogy 4 egésznél jobb átlagot sose érek el!”

“Esküszöm, hogy a tízóraitam minőségellenőrzésre mindig a padban hagyom!”

“Esküszöm, hogy az ördögkonyhai ebédet mindig jó étvággal megeszem!”

“Esküszöm, hogy reggelente a tanáraink és a 8. f-es diáktársaim előtt mindig kinyitom az ajtót, megfogva a baglyos kilincset, utána pedig örömmel várom a felelést!”

(Kíváncsian várom, mit tartanak meg belőle...)

A buli egészében véve jól sikerült, egyetlen kisebb kellemetlenség támadt csupán egy 7. F-es és egy 8. F-s lány között, de ez el lett simítva.

A kósza hírek szerint a kiskölyök már szépen beilleszkedtek a révais “társadalomba”, s reméljük, hogy eredményeikkel ők is tovább fogják öregbíteni iskolánk hírnevét.

Varga Kinga (8. F)

Angliában jártunk...

Amikor az **angliai útra** jelentkeztünk, még mi sem gondoltuk, hogy ilyen élménydús kirándulásban lesz részünk.

Esős vasárnap éjjel, vagyis hétfő hajnali egy óra. Egy busznyi révais diák várja az indulás percét a győri vasútállomás előtt. A lázas készülődés után végre eljött a nap, hogy nekivágjunk az útnak Anglia felé.

Az első éjszakát a buszon töltöttük, ami után felüdülés volt a tranzitszállás Calais-ban. Azt hiszem, itt, Franciaországban mindenki félt a másnapi megérkezéstől az angliai városkába, Bidefordba. A tranzitszálláson beszélgettünk az aznapi élményekről, a kölni dómról, illetve Brüsszelnél, de mégis mindenki tele volt kérdésekkel: "Vajon milyen csalárhoz kerülök?" , "Hányan vannak?" , "Kedvesek?" , "Van háziállatuk?"... stb.

Eljött a másnap. Kora reggel átkeltünk komppal Angliába. Megnéztük Canterbury katedrálisát és Stonehenge-et. Az érkezés pillanata egyre csak közeledett. Amikor Bideford határát elhagytuk, úgy éreztük, eljött a 'vég'. Kellemesen csalódtunk. Az első este után kiderült, hogy az angolok mérhetetlenül kedves emberek, és egyáltalán nem emberevők. Csodálatos tíz napot töltöttünk itt! Délelőttönként és egyszer délután iskolába jártunk, ahol angol anyanyelvű tanárnőink voltak. A nap másik felében különböző programokon vettünk részt. Többek között láttuk az óceánt és a St. Michael's Mount-ot, szórakoztunk egy angol vidám- és élményparkban, megcsodáltuk az Eden Project üvegházaiban lévő csodálatos növényeket, megnéztünk egy barlangot, a Wells-i katedrálisát és mindenki külön-külön is eltöltött a vendéglátó családjával egy gyönyörű napot.

A hazainduláskor szomorúan búcsúztattuk a családokat és Bidefordot. Hazafelé magálltunk egy napra Londonban, majd átkeltünk a komppal Calais-ba, ahol ismét a tranzitszálláson aludtunk. Reggel egy szép nap várt ránk Párizsban, majd a hazaút.

Megosztottuk egymással élményeinket, szinte olyanok voltunk, mint egy nagy család, egy busznyi gyerek és két anyuka. Szeretnénk megköszönni ezt a szép utat kísérőtanárainknak: Portöröné Mándli Szilviának és Dombiné Székely Katalinnak, és nem utolsósorban sofőrjeinknek, akik épségben hazahoztak minket.

“Összességében igen jó volt ez a kirándulás, nyugodtan mondhatom, hogy eddigi életem legjobbja. Az érdekes látványosságokról eddig csak olvastam vagy képet láttam. Brüsszel csodálatos volt,

Stonehenge-et régi vágyam volt már élőben megnézni. A papírgyár tetszett és tök jó volt az utána lévő tükörlabirintus. A pubot semmiképp se hagyjuk/ják ki legközelebb se!!!” (Gruber Kristóf, Donnowhy Team)

“A nyelvórák nagyon jók, a család rendkívül kedves, segítőkész volt. A Barnstaple-i quiz nagyon jó móka volt. Az oda- és visszautazás közbeni kisebb városlátogatások is egész jól sikerültek” (Rendes Gábor, Donnowhy Team)

“A két tanár nagyon szimpatikus és kedves volt, mindig segítettek, és nagyon sokat tanultunk tőlük. A játékok nagyon tetszettek. Szerintem a legjobb családhoz kerültem, mindent megadtak, foglalkoztak velem, sokat beszélgettünk. Minden nap elvittek valahova. Megismerkedtem a rokonsággal is. Rengeteget nevtünk. Még ajándékokat is kaptam tőlük. Ezután is tartani fogjuk a kapcsolatot.”

“Angela szuper idegenvezető volt. St. Michael’s Mount tetszett a legjobban. A vízesés gyönyörű volt. Újra jó lenne majd ellátogatni Angliába! A szervezés nagyon jó volt!” (Császma Viktória)

“Számomra nagyon nagy élmény volt ez az út. A városok, a tájak, a látványosságok rendkívül szépek és érdekesek voltak, a buszvezetők kedvesek, az autóbusz kényelmes. Az utazás hatalmas élmény, jó szórakozás! A család nagyon kedves volt, az ételek ízletesek, bőségesek. Kényelmes szobát kaptam. Szerintem ez egy jó módszer: játékosan tanulni. Érzésem szerint nyelvtudásom sokat fejlődött.” (Szabó Tamás, Donnowhy Team)

“Nagyon jól éreztem magam. Tetszettek a programok, a gyönyörű helyszínek, az óceán. Rendkívüli emberek fogadtak, nagy szeretettel. Sosem felejttem el őket! Örülök, hogy részt vehettem, és örülök, hogy ilyen klassz csapattal jöhöttem!. Köszönöm szépen!”

“Annak nagyon örültem, hogy a napjaink ‘telítettek’ voltak és ugyanakkor változatosak is.” (Ágh Mariann)

“Nagyon rossz az ecetes chips, de nekem tetszett minden. Elmennék jövőre is! Jó ötlet volt, hogy bementünk a Madame Tussaud’s-ba.”

“Az órák száma pont elég volt, jók voltak a játékok, és az, amikor elő kellett adni a rögtönzött színdarabokat, de a legjobb a St. Michael’s Mount volt. Előtte még nem hallottam róla. Külön jó, hogy ennyi országon átmentünk és megnéztük a legnevezetesebb dolgokat. A pubért külön köszönet a tanárnőknek. Nagyon jó volt.” (Balog Lilla)

“Fantasztikusan éreztem magam. A helyek, ahova mentünk, szépek voltak és változatosak. Az órák néha fárasztóak voltak, de hasznosak, úgy érzem, sokat tanultam. London is fantasztikus, örültem Stonehenge-nek, St. Michael’s Mountnak és a többi gyönyörű helynek! Az angol pub nagyon jó ötlet, szerintem mindenki élvezte. Mindenki nevében szeretném megköszönni ezt a kirándulást! A jövőben sok szerencsét szeretnék kívánni és hasonló jó programokat! Szervezzenek jövőre is!” (Takács Judit)

Egy arc a Révaiból - Mezei Tünde

A folyosót járva nehéz nem észrevenni ezt a 182 cm magas lányt. De nem az OKTV-n, vagy matekversenyeken elért eredményei miatt szeretném nektek bemutatni, hanem azért, mert amellet, hogy jól teljesít a Nagymúltúban, remek sportoló. Ő *Mezei Tünde*, a 12. A-ból.

Mióta sportolsz, Tündi?

Öt éve kezdtem a Győri Vízügynél. Azóta egyesültünk a Spartacus-szal, így most Győri Vízügy Spartacus Evezősklub vagyunk.

Mikor vannak az edzéseid?

Négy éve vasárnap kivételével minden nap egy edzésünk van, délután háromtól fél ötig. Március végétől november elejéig vízen vagyunk, egyébként pedig súlyzós edzések vannak. Speciális evezőgépünk télen nagyon jól kondiban tart.

Nagyon nehéz a tanulást összeegyeztetni a sporttal?

Tulajdonképpen nem, még jól is jönnek a délutáni edzések, mert ott levezetem a fölös energiát, így könnyebben tanulok.

Nem gondoltál arra, hogy teljes egészében a sportot válaszd?

Nem szeretném, mert az evezésből az ember hamar, kb. 30 évesen kiöregszik, nem bír annyit vállalni. Azonkívül erős a mezőny, nagyon jónak kell lenni.

Miért választottad a Révait?

Szerencsémre felvételi nélkül jutottam be, a "Nyelvünkben élünk" verseny második helyezéért. Így amikor a többiek felvételi lapokat töltögettek, én már boldogan hátradőlhettem. Nagyon örültem, hogy felvettek, szeretek is itt. Nagyon sok embert ismerek, sok barátom van innen. Ezért hiányozni is fog a sulis, meg a hangulat, de ha minden jól megy, nem megyek messze!

Van kedvenc tantárgyad?

Szeretem a reál tárgyakat, na meg a németet. Most készülök a nyelvvizsgára. Angolból már van egy középfokú "C"-m. Most a suliban kezdtem még egy alafokú számítógép-kezelői tanfolyamot is, az ECDL-t. Év végén még abból is vizsgázom.

Nagyon sok versenyen voltál már, eredményesen szerepeltél. Mik voltak ezek?

Sokféle kategória van, nekem eddig legfontosabbak a tanuló, a serdülő és az ifjúsági kategóriák. Tanulóban a csapattal kétszeres, serdülő csapattal egyszeres országos bajnokok vagyunk. Az ifjúsági kategóriában, egyéniben a nemzeti válogatón tizedik helyezést, országos bajnokságon hatodik helyet értem el. Az OB-n a csapattal másodikak lettünk. Azonkívül nemrég volt Földváron egy gályaverseny, ahol első lett a csapatunk.

Ezekhez mind gratulálok és további szép sikereket kívánok!

Kállay Katalin (12. A)

Régi-új szerepkörben: A DT-elnök

Manapság gyakran hallunk a Diákönkormányzat fontosságáról, de tegyük fel magunknak őszintén a kérdést: mennyit tudunk a szervezet feladatairól, tevékenységéről? Hát, nem túl sokat. Hogy ez megváltozzon, megkértem *Debreczeni-Mór Andit*, az *október 11-én* tartott diákparlamenten megválasztott elnököt, válaszoljon néhány ezzel kapcsolatos kérdésemre, és meséljen magáról.

Először is szeretnék gratulálni! Számítottál rá, hogy téged választanak meg vezetőnek?

Nem, meglepődtem. Mindenesetre nagyon megtisztelőnek éreztem.

Mit gondolsz, mi alapján esett rád a választás?

Elárulták, hogy azért jelöltek engem, mert már sok tapasztalattal rendelkezem ilyen téren.

Ezt kifejtenéd egy kicsit bővebben?

Lakóhelyemen a Bábolnai Gyermek- és Ifjúsági Önkormányzatban “dolgozom” öt éve. Ez hasonló a diákönkormányzathoz, csak itt egy egész település fiataljait vonjuk be a programjainkba.

Szerénykedsz! Mit is takar ez a “dolgozom”?

Hát... én vagyok Bábolna ifjúsági polgármestere.

Hogy tudsz időt szakítani mindenre? Gondolom, ez komoly lemaradásokkal jár a magánéletedre nézve.

Bár általában minden délutánom foglalt, azért nem olyan vészes a helyzet. Igaznak tartom a közhelyt, mely szerint az embernek arra van ideje, amire akarja, hogy legyen.

Milyen nehézségek léphetnek fel ebben a munkában?

Mindig az a legnehezebb, hogy megmozgassuk a “népet”, ami egyébként érthető, mert mindenkinek megvan a maga elfoglaltsága, különórája. Ennek ellenére lehetőséget kell teremteni arra, hogy az azonos érdeklődésű diákok megismerjék egymást.

Szerinted lehet a diák-önkormányzati munkát rendszeresíteni?

Igen, de az biztos, hogy ez elég sok szervezést igényel. Megbeszéltük a vezetőséggel, hogy legalább kétheti rendszerességgel összeülünk, hogy megvitassuk az iskolai ügyeket, és programokat szervezzünk. Bár a diákdiri-választások miatt ez most elég nehéz, mivel az önkormányzati tagok általában a kampányok aktív szervezői, így erejük megoszlik.

Mi az elvárásod magaddal szemben?

Hogy megfeleljek az elvárásodnak! :)

És velünk, diákokkal szemben?

Azt szeretném, ha minél több gyerek számára fontos lenne a közösség a diákéletben. Ennek elérésével sokkal több közös célt tudnánk megvalósítani.

Köszönöm a válaszokat, és további sikerekben gazdag munkát kívánok!

Köszí szépen, remélem, rászolgállok majd a bizalomra!

Kövecses Andrea (11. D)

Érzésekről, kapcsolatokról, színjátszásról

A Révai Gimnáziumban hagyománya van a színjátszásnak. Számos rangos versenyen kiemelkedő eredménnyel képviselték a Nagymúltút a különböző színekörök. Az alábbiakban az országosan elismert *ReActor-színekör* – utolsó, még iskolánkban tanuló – tagjával, *Kovács Mátyással* készített interjút olvashatjátok.

Mesélj arról, hogy miért játszol. Mit kapsz a színjátszástól?

A színjátszás először elkezdte vonzani az embert. Engem “mínusz egyedik” évünk elején, egy Marczibányi téri foglalkozáson érintett meg. Ott voltak az akkori C4-színekör tagjai, néhányan az osztálytársaim közül. Nagyon megtetszett az egész, és fűteni kezdett a vágy, hogy csatlakozhassak hozzájuk. Végül egyetlenként bekerülhettem, és velük játszhattam. Az évek során igazán jó kis közösséggé váltunk, persze akadtak apróbb feszültségek, de a nyíltszíni ellenségeskedés nem volt jellemző. És ezeket a nézetkülönbségeket is levetkőztük a próbák idejére.

Hogyan kerültél a ReActor-ba?

Tavalyelőtt, a Játszd el röviden! -fesztivál keretein belül kerültünk először közelebbi színjátszós viszonyba. Nem sokkal ezután kaptam egy reActoros fülest, hogy olvassam el A salemi boszorkányokat Arthur Millertől. Először nem akartam elhinni, hogy meghívnak, mert a reActorosokra mindig úgy tekintettem, mint nagyokra, hiszen nálam egy évvel idősebbek. Aztán következő héten “hivatalosan” is megtudtam, hogy én fogom játszani a tiszteletest. Így “csapódtam” hozzájuk, színjátszó-táborba is velük mentem, és nagyon remélem, hogy ezután is együtt maradunk.

Rivalizálás nincs?

Nem jellemző, mert ha valaki megkap egy szerepet, igyekszik azt jól eljátszani, arra koncentrálni, hogy a legjobbat nyújtsa. Kisebb szereppel is lehet nagyot villantani, naggyal pedig könnyen lebögni. Azt hiszem, a rivalizálás megölné a színjátszás örömét és a meghitt viszonyt a tagok közt.

Mondhatjuk azt, hogy a színjátszás életforma?

A színjátszás nemcsak a színpadi szereplésről szól, hanem egyfajta függésről színész és színész között. Kell hozzá némi exhibicionizmus és eltökéltség. Szeretek a többiekkel együtt dolgozni. Közelebbi kapcsolatok alakulnak ki, mint a csornai táborokban is, ahol nagyon családias, meghitt volt a légkör. De úgy érzem, egyre inkább csökken a színjátszás presztízse. Annak idején, ha azt mondtad valakinek, hogy mostantól ennek vagy annak a színekörnek a tagja, az fejen állva tapsolt volna örömeiben. Nem tudom, ez hogy van mostanság. Meg aztán a színjátszás által iskolaszerte ismert lesz az ember. Ha összejön egy jó csapat... - hmm, ezt úgy mondtam, mintha minden ezredik lenne csak jó csapat. De nem. Szerintem minden színekör remek, kellemes közeg, ha nincs benne széthúzás. Ha összejön egy ilyen társaság, akkor azon belül a tagok is jól érezhetik magukat, legyűrhetik a gátlásaikat, és szívvel-lélekkel játszhatnak.

Megadatott a bizonyítás lehetősége is.

A Helikon-versenyek, a különböző fesztiválok keretében, igen. Ahhoz, hogy itt bizonyíthasson az ember, időben kell elkezdni játszani, úgy érte, hogy van, aki két-három Helikont is megélhet.

Összességében?

Színjátszani nem kell, de érdemes. Így megismerhetsz más embereket, és rajtuk keresztül idővel megismered magadat is. Előtérbe kerülhetnek olyan tulajdonságaid, amelyeket eddig nem tudtál kamatoztatni. Jobban meg tudsz nyílni mások előtt, önbizalmat kapsz, és mered vállalni önmagad.

- mm -

Visszatérés

Takács István Tanár Úrral készítettünk interjút, aki pár év kihagyás után nyugdíjasként újra óraadó a Révai Miklós Gimnáziumban.

Köszöntjük újra a fedélzeten, Tanár Úr! Mint nyugdíjast könnyű volt-e Önt “visszacsabítani”?

Igen, szívesen jöttem vissza, mivel előtte is több, mint 2 és fél évtizedet töltöttem a gimnáziumban. Alaposan meggondoltam, hogy fizikailag és szellemileg is bírnam-e a heti 8 óra tanítást. Természetesen figyelembe vettem a családomat is, nincs-e rám szükségük otthon. Szerencsére az unokáim nem betegesek, így emiatt nem kell aggódnom.

Mettől meddig tanított a Révaiban, és hogy emlékszik vissza az itt töltött évekre?

1969-1996. január 31-ig, tehát a félévig tanítottam a gimnáziumban, mint fizika szakos tanár. Nagyon szép évek voltak, az életem részben hozzánt az iskolához. Sok kiemelkedő tanítványom volt, akikkel megyei és országos szintű versenyeken vettem részt, mint például az OKTV, ahol pár diákom benn volt az első 10 között. Szerepeltünk még az Öveges- és a KöMal versenyeken is. Tanárkollégáimmal jó kapcsolatban voltam és vagyok a mai napig.

Ön Ajkán, a Bródy Imre Gimnáziumban végezte középiskolai tanulmányait. Milyen emlékek fűzik oda?

Kellemes élmények fűznek a gimnáziumi évekhöz. Sokat és eredményesen tanultam ugyanúgy, mint a többi diák. Negyedik év tavaszán döntöttem el, hogy milyen pályára szeretnék menni, ugyanis nem tudtam választani a magyar-történelem és a matematika-fizika szakok között. Sokszor szavaltam ünnepélyeken, versmondó versenyekre jártam, és egy megyei versenyen előkelő helyezést értem el. Mégis az utóbbi szakot választottam, mert ezek egzakt tudományok, vagyis sokkal egyértelműbbek, mint a humán jellegűek.

A középiskola elvégzése után hol tanult tovább?

Az ELTE természettudományi karán tanultam 1960-65 között, ezt röviden TTK-nak is nevezik. Itt alapoztam meg a tudásom másik nagy részét. Az egyetem elvégzése után még nem a Révaiban tanítottam, csak később kerültem ide tanárnak.

Mik a tapasztalatai a mai középiskolás diákokkal?

Lazábban fogják fel a középiskolát, mint 2-3 évtizede, de ezt általánosan mondom. Véleményem szerint a Révai őrzi a hagyományokat. Az oktatás irányítói is másképp képzelik el a tanítást, mint korábban. Nagyon rossznak tartom, ha egy iskolán belül politizálnak. Ez nem ide való téma.

Ön a Prohászka Ottokár Gimnáziumban volt igazgató 6 évig. Ebben a pozícióban milyen feladatai voltak?

Igazgatónak lenni férfias feladat és egyben kihívás is, hiszen az általános iskola mellé egy gimnáziumot kellett "felépíteni", ami komoly szervezőmunkát igényel. Ez alatt a beiskolázást és a tantestület megszervezését értem. Az első két érettségi eredményes volt, mindkét évfolyam a tudásszintjének megfelelően jól teljesített. Ezt sikerélményként éltem meg, mivel én tanítottam a matematikát és a fizikát is.

Mivel foglalkozik a szabadidejében?

Sokat olvasok, főleg a legújabban megjelenő fizikai témájú könyveket, de a szépirodalmi művek, regények, versek sem állnak távol tőlem. Szívesen hallgatok komolyzenét, kedvenceim Mozart és Grieg. Ha az idő engedi, kertészkedem.

Köszönjük szépen az interjút!

Kristóf Judit

Sikerélmény

Van a Révainak egy testvériskolája Erfurtban. Velük nem olyan gyakoriak a közös programok, mint az ingolstadtiakkal, viszont annál hasznosabbak! Az ő közvetítésüknek köszönhető, hogy tavaly meghívtak egy diákot a Révaiból egy nemzetközi kongresszusra Németországba.

Persze nagyon örültem, megtiszteltetésnek éreztem, hogy én mehetek. Aztán elfelejtettem a dolgot. (Hja, a jó kis a nyári szünet...) Szeptemberben Szeredi tanárnő megkeresett, hogy írni kellene egy vázlatot arról, amit majd mondani fogok. Téma: médiaerőszak a fiatalok szemszögéből.

Mivel a nyelvvizsgázgatás meg a "jézusmária-idén-érettségi"-trauma közben úgysem tudtam volna mit kezdeni a "rengeteg" szabadidőmmel meg felesleges energiámmal, éjszakánként elkezdtem anyagot gyűjteni a témához. Elkészült a vázlat, lefordítottam, aztán a tanárnő segítségével született belőle még egy-két változat, amíg elfaxolható állapotba került, de csak az éjszakai vonatkozás közben kezdtem el gondolkodni rajta, hogyan fogom mindezt előadni. Reggel hétkor, amikor Erfurtba érkeztünk, persze friss voltam és kipihent – kb. mint egy éjszakázós fergetegparti után. Délben indultunk vonattal Coburgba, mert ott volt a konferencia első része. Bejelentkezés, névjegykártyák, előadások... és minden résztvevő megkapta a kétnapos kongresszus teljes anyagát: az összes beszédet legépelve. A városnézés meg az állófogadás után úgy dőltem az ágyba, mint akit leütöttek. Aprópó ágy... egy ilyen négycsillagos szállodában elviseltem volna még egy-két éjszakát!

A kongresszus második napja egy Sonneberg nevű kisvárosban volt. Itt ismertem meg a meghívottak nagy részét: politikusok, médiaszakemberek, filmrendezők, pszichológusok, és mivel a médiában látott erőszak leginkább a fiatalokat érinti, voltak iskolaigazgatók, ifjúsági szervezetek és szülői munkaközösségek vezetői, meg három diák. A kongresszus témáját összekapcsolták az Európai Unió bővítésével, ezért néhány Csehországból, Lengyelországból és Magyarországról érkezett illetékes is volt a meghívott előadók között. A sok miniszter beszéde után kerekasztalszerű

beszélgetéseket szerveztek, és minden résztvevőt beosztottak egy-egy csoportba. Egy ilyen vitában kellett nekem is véleményt mondanom. A műsorvezető, megpróbálva tartani a felszólalás sorrendjét, egyszer csak a kezembe adta a mikrofont. És nem úgy mondtam, ahogy le volt írva – úgy mondtam, ahogy eszembe jutott. Megtapsoltak! A szünetben többen is lelkesen gratuláltak, de a legjobban az nyűgözte le őket, hogy – csodák csodája – még németül is tudok!

A második rész végén, zárásképp mindenki levonta a következtetést meg a tanulságot, és a moderátor bejelentette: beszélgetésünk végére értünk, de az utolsó szó természetesen az övé – és szépen odasétált hozzám a mikrofonnal. Hogy mit jelentett nekem ez a siker? Lehetőséget arra, hogy jó benyomást keltsek—Magyarországról. Mert akikkel ott találkoztam, ismerik az országunk gazdasági helyzetét, tudják, hogy alkalmasak vagyunk-e az uniós csatlakozásra vagy nem, meg tudják mutatni a térképen Magyarországot, de talán soha nem volt még alkalmuk egy magyar emberrel beszélgetni. Vagyis minden ilyen találkozás döntően befolyásolja a rólunk kialakított képüket. Hihetetlen élmény tapasztalni azt, hogy tulajdonképpen Magyarország diplomatája lehetek, és ha ügyes vagyok, minden szavammal hidat verhetek a másik nemzet felé, de akár szét is rombolhatom ezt, mert azok az emberek, akik épp rám szegeznek a tekintetüket, az én viselkedésem alapján fognak ítélni az országunkról, de legalábbis a magyar diákokról.

Rajtam kívül még két német diák vett részt a programban, és a zárásnál mind a ketten odajöttek hozzám. Nem azért, amiért a többiek, nem gratulálni, vagy megkérdezni, hogy hol tanultam németül, hanem kezét fogni, és megköszönni, hogy ott voltam, és naivan őszinte véleményemmel – nem gondoltam, hogy ez egy komoly diplomáciai protokolltanácskozás – másképp közelítettem meg a dolgokat.

Jakab Viktória (12.A)

Szerkesztőségi felhívás

Az elmúlt tanévben megjelent Iránytű-számokkal megpróbálkoztunk némileg új arculatot adni a révais diákújságírásnak. Kezdeményezéseink nem mindig találkoztak az olvasók szimpátiájával, ezért az új évfolyam más módszerekkel is szeretne kísérletezni, annak érdekében, hogy az Iránytű sorsa a kiosztás után ne legyen olyan sanyarú, mint eddig, általában. **Eztán még inkább számítunk tehát észrevételeitekre, ötleteitekre, írásaitokra.** Hogy a dolog gördülékenyebben mehessen, az ideai diákszemélyek osztályonként is felkért segítőket, a szerkesztési, szervezői munkához támogatókat. Szeretnénk, ha nem kallódna el a továbbiakban semmilyen jó ötlet, s hogy így legyen, ajánljuk figyelmetekbe a következő neveket, “osztályfelelősöket”, **akiket bármikor megkereshettek az újsággal kapcsolatos ügyekben:**

7. F: Pacsi Diána

8. F: Varga Kinga

9. A (Arany): Antal Szabina

9. A (info.): Somogyi Ágnes

9. B: Kristóf Judit

9. C: Győri Zsolt

9. D: Bander Gergő, Szarvas Tamás

9. F: Mátrai Mirella
10. A (Arany): Töltősi Tamás
10. A (info.): Hartyáncdi Mátyás
10. B: Vörös Zsófia
10. C: Nagy Barbara
10. D: Trifonov Anett
10. F: Kornfeld Eszter
11. A: Lukács Zsuzsa
11. B: Farkas Ádám
11. C: Gruber Kristóf
11. D: Kövecses Andrea
11. F: Szentkúti Katalin
12. A: Kállay Katalin
12. B: Csapó Mónika
12. C: Losonczy Judit
12. D: Csillag Dóra
12. E: Gucci-Végh Ivett
12. F: Tóth Réka
-

Tájéoló a továbbtanuláshoz

Ahogy a divat változik, úgy lesznek népszerűvé, illetve veszítik el kelendőségüket a különböző karriertípusok, pályaválasztási kilátások. Szerencsére a Révai és diákjai jól viselik e változásokat, hiszen évszámoktól és trendektől függetlenül mindig is a legjobb felvételi arányok jellemezték az itteni statisztikákat. Az utóbbi években többször módosultak a felvételizés szabályai, most pedig átmeneti időszakot élünk, hiszen a tervek szerint két év múlva már a kétszintű érettségi rendszer határozza meg a tennivalókat és követelményeket a továbbtanulásban.

A következő kimutatás részben arra szolgál, hogy áttekintsük az egyes intézménytípusok szerinti felvételi eredményességet, másrészt pedig szeretnénk segítséget adni a különböző továbbtanulási profilok szerinti esélylatolgatáshoz. (Az adatok az első helyen megjelölt szakra való bejutás arányát mutatják.)

Int. típus	1998	1999	2000	2001	2002	összesen
Orvosi egy.	10/20	8/12	11/17	10/10	13/18	52/78
Jogi egy.	19/45	15/32	16/31	16/21	20/28	86/157
Közzg. egy.	7/20	8/27	14/25	4/14	*	
Bölcészkar	17/21	16/23	7/8	11/13	24/26	75/91
Műszaki egy.	23/24	28/30	29/29	33/35**	26/27	139/145
TTK	3/3	3/4	7/7	6/6	7/7	26/27

* több gazdálkodási szakon oszlott meg a továbbtanulás

** a Sz. I. F. adatai külön: gazd. 14 fő, műszaki 10 fő, jog 6 fő

X. úr

Hol volt, hol nem volt, valahol Európában, pontosabban Közép-Európában, egy Magyarország nevű kicsiny kis országban, egy bérház harmadik emeletén egy középkorú úr. Nevezzük őt X-nek, hiszen neve valójában nem érdekes. Gondolom, ő is elégedett lenne a fenti megjelöléssel. A történet folyamán ugyanis a szerző esetleg elfelejtené a nevét, s őt világeletemben zavarta, ha társaságban az emberek percek alatt elfelejtették, hogy is hívják őt.

X. úr nem élt különleges életet. Talán nem is vágyott rá, talán azt sem tudta mire vágyik igazán, csupán keresett valamit. Hogy kicsodát, azt ő maga sem tudta, de érezte, hogy valami nincsen rendben körülötte, hogy valamin változtatni kell.

Napjai azzal teltek, hogy karosszékéből az ablakon keresztül figyelte a rohanó embereket. Figyelte a nőket, ahogy meglebbenti ruháikat a szél, és ők idegesen kapnak tökéletes frizurájukhoz. Figyelte a férfiakat, ahogy büszkén feszítenek méregdrága öltönyeikben, miközben szenttelen arcukról leolvasható, mennyire fontosnak érzik magukat. Figyelte a gyerekeket is, és figyelte a koldusokat is, akik a házak kapualjában ültek. Nézte piszkos ruháikat, ápolatlan hajukat, és érezte, hogy valami nincsen rendben.

X. úr élete tulajdonképpen azzal telt, hogy másokat figyelt. Szomszédaival sohasem beszélt, ők csak onnan tudták, hogy él, hogy néha a dohos falakon átszűrődött Debussy Tengerének dallama.

X. úr még sohasem volt nővel. Az általa fontosnak tartott erkölcsi irányelveket iskolás módon fogalmazta meg, és kifüggesztette szobájának falára. Napjában többször elolvasta, hogy: " Le fogok szokni a dohányzástól ", " A buszon átadom a helyemet az időseknek ", és a legfontosabbat, ami csupa nagybetűvel volt felírva: " A pornográfia bűn".

X. úr hetek óta álmodott. Álmaira, hiába próbálta, nem emlékezett, de mégis, ahogy teltek a napok, eufórikus boldogság lett úrrá rajta. Gépies mozdulatait elhagyta, lépéseit valóságosan könnyűnek érezte, ahogy a buszmegálló felé tartott.

A busz zsúfolásig tömve volt. Az egyik megállónál felszabadult egy hely, egy görnyedt hátú anyóka célba is vette, de X. úr kajánul vigyorogva az orra előtt huppant le az ülésre. A buszról leszállva ujjai idegesen kotorásztak zsebében egy szál cigaretta után, és kinyitotta a videotéka ajtaját.

Hosszasan keresgélt a pornókazetták polcán, míg talált egyet.

A pulthoz lépett, és kisfiúsan elpirult.

X. úr pillanatnyilag úgy érezte, megtalálta, amit keresett.

Tóth Réka (12.F)

Versek

M. Wimmer Mária: Tavalyi nyár

...és elmentél tőlem,
amikor
szomorú szelek
fáradt szárnyain
elsuhant a tavalyi nyár...
...asztán az ősz
üzent nekem:
rozsdás, sárga,
bíbor falevelekkel...

M. Wimmer Mária: Ismeretlen béke

Barangolok
Idegen táj
Erdő
Ősz felé
Baktató
Szomorú fák
Csend
Időtlen
Ismeretlen béke
Halk szél

M. Wimmer Mária 1968-ban érettségizett a Révaiban, a közelmúltban jelent meg Ismeretlen béke c. verseskötete. Édesapja 1964-től 1990-ig az esti és levelező tagozat igazgatója volt, fia pedig 1988-ban végzett nálunk. Hajdani osztálytársa, férje, Baráti Molnár Lóránt szintén költő, versét legutóbbi számunkban közöltük.

Csütörtöki Tamás versei

Kimegyek az út közepére a fénybe;
Látszom!
Megállok, billegek egy csatornafedőn;
Játszom.
Ma is felétek mentem haza!
-hátha-

s lábam még mindig nem ér le a földre,
csak a felhők közt bolyongok
csillagot keresve,
mely elvakít, hogy ne lássak semmit,
ha majd ott lenn leszek

Beke András verse

Kihúszom a dugót, egy pár perc csupán,
S csak néhány vízcsepp marad hátra a kád falán
emlékek
könnycseppek.
Árad a folyó, aztán beleömlik a tengerbe,
Siet, mert neki sincs túl sok ideje
ketyeg az óra
csak egy szóra
Állj meg! De arra sincs időnk,
Hogy megálljunk, s bekössük a cipőnk.

Másnap a kádba új víz került,
Nem engedtem le, hát kihűlt
emlékek
tengerek,
Talán nem is volt meleg a víz soha.

Büfécsere

Meglepetés érte a büfébe induló embereket már az első tanítási napon is: Peti helyett egy új arc fogadta őket. Márcisz Péter, közismertebb nevén "Büfés Peti" 9 év után elhagyta a Révait. Mivel erőteljes köd lappang a csere körül az iskolában, és csak néhány "beavatott" tud valamicskét a dolgról - na meg idiotábbnál idiotább pletykák jártak szájról szájra -, úgy gondoltuk, hogy ideje lenne utánanézni a dolgoknak. Felkerekedtünk, ellátogattunk a Barossba meginterjúvolni a Petit, és megkérdeztük pár dolgról az új büféseket is.

Többszöri próbálkozás után sikerült csak beszélünk Petivel, első alkalommal nemes egyszerűséggel eltévesztettük az iskolát - a Baross helyett a Deákba mentünk -, a második két alkalommal pedig csak a feleségével tudtunk beszélni, aki tulajdonképpen a Baross-beli büfét vezeti. Negyedik alkalommal ők jöttek hozzánk a Révaiba, de lényegében nem tudtunk meg sokkal többet Petitől sem, mint amit harmadik alkalommal a feleségétől:

Az első, talán a legérdekesebb és legfontosabb kérdés:

Miért hagytátok el a Révait?

Az az igazság, hogy licitre bocsátották a büfét, és a két másik licitáló annyira felverte az árakat, hogy az már számunkra tarthatatlan volt.

Hogy kerültetek a Barossba?

Eddig is volt büfénk a Barossban, tehát ez a Révaitól független volt, azzal párhuzamosan csináltuk. Én eddig is mindig itt csináltam a büfét, a Peti meg a Révaiban, csak délutánonként segítettem be ott.

Következő kérdésünk igazából, miután az előbbiek kiderültek, kissé értelmét veszítette ("Hol megy jobban az üzlet, melyik tetszik jobban?"). Mint ahogy mi is láthattuk, igazából egyforma árakkal dolgoznak a két helyen, persze minimális eltérések lehetnek, de ennek igazából nem néztünk utána.

Tervezitek-e, hogy visszajöttök?

A Peti nagyon szerette és a mai napig szereti is a Révait, úgyhogy ha hívnák, nagyon szívesen visszamenne. De erre nincs sok esély.

Ezúton is köszönjük szépen a segítséget és az együttműködést.

Ezután új büféseinket kezdtük el faggatni. Nekünk itt is csak a női képviselővel (Kati) sikerült beszélünk, de ez sem vált a riportunk kárára.

Hányan vagytok, és hogy csináljátok a büfét?

Ketten vagyunk (Attila és Kati), bár az elején egy ismerősünk segített. A Révai-bálon segített be még a fiam és a barátnője is, de amúgy tényleg csak ketten vagyunk.

Hogy kerültetek ide, a Révaiba?

Hallottunk róla, hogy versenypályázatot írtak ki, és megpályáztuk.

Mit szóltok a révaisok igényeihez (pl. zacskó stb.)?

Ezek teljesen normális igények, melyeket szívesen teljesítünk, hiszen ezek (zacskó) higiéniai kérdések is!

Hogy tetszik a Révai?

Tetszik. Eddig minden szimpatikus. Amúgy győri voltam én is, így ismerem az iskolát, számos ismerősöm gyereke is ide jár.

Mennyi időre szól a szerződésetek? - 5 éves szerződésünk van.

Mi fog a legjobban, terveztek-e valami újítást? - Hát, igazából a péksütemények a legkelendőbbek a szendvicsekkel és a melegszendvicsekkel. Ezek a pékárunk házi jellegűek, részben pedig a péktől hozzuk őket. Ehhez kapcsolódik az újítás, talán a közeljövőben helyi sütésű Fornetti pogácsát is árulni fogunk. Pár napja tej is kapható nálunk, és a későbbiekben pedig... majd meglátjátok!

A Révaiban minden évben szokás a büfében egy "ingyenes napot" tartani. Nálatok ez mikor lesz?

Megbeszéljük! :)

Köszönjük a ti segítségeteket is!

A csere ellenére a Révai büféje töretlenül üzemel, és továbbra is állandó a tolongás a pult előtt. Szerintem semmivel sem rosszabb Peti nélkül, de a következtetéseket mindenkire magára bízom.

Marcali Márk (Qpak)

Gruber Kristóf
